

AUTOKAUPPA AMERIKAN MALLIIN

Muutin tammikuun alussa Amerikkaan opiskelemaan ja hankintalistalla ensimmäisenä oli auto. Luulin, että täällä auton ostaminen on helppoa ja halpaa, koska auto on olennainen osa elämää ja valinnanvaraa on runsaasti. Kyllä, jos olisin tyytynyt tusinarassiin, mutta mielessäni olin päättänyt hankkia avokattoisen Saabin.

Miksi juuri avo-Saab? Pikkupojasta lähtien olen ihaillut niiden klassista ja kaunista muotoilua. Subjektiiiviseen näkemykseeni saattaa vaikuttaa myös se, että kaikkien rätkikattoisten Saabien tapaan olen kotoisin Uudestakaupungista, joka Suomen ainoan autotehtaan ohella on kuuluisa lähinnä vain autotehtaasta johtuvasta työttömyysongelmasta.

Valtaosa avoista myytiin Yhdysvaltoihin, joten ajattelin olevan helppoa löytää itselleni sopiva yksilö. Valintakriteereinä olivat vain, että se on vähän ajettu, hyväkuntoinen, huollettu, hyvin varusteltu, turbo, automaatti, hyvän värinen, virheetön ja luonnollisesti halpa! Kuukauden kuluttua ja kolmannen auton kohdalla tärppäsi: Pennsylvanialaisen autoliikkeen hallista löytyi ehdot täyttävä Saab 9-3 vuodelta 1999. Ladottuani tiskiini 9650 Nordeasta vaivalla lainattua dollaria, minusta tuli ensimmäistä kertaa elämässäni auton omistaja.

Autojen hintakehitys on Amerikassa opiskelijaystävällinen. Vain kuuden vuoden ikäisenä autoni arvo on tipahtanut alle neljäsosaan ostohinnasta. Toisaalta teidän jo nyt, että tulen kiroamaan samaa arvonalenemistä, kun myyn autoni opiskelujen päätteeksi.

Tein autokaupat onnellisten tähtien alla, sillä

myyjän mukiaan auto oli kaupantekohetkellä täysin kunnossa. Hienoa! Kotimatalla ajoin maantiellä isoon kuoppaan, minkä tuloksena oli korjauskelvottomaksi mennyt eturengas. "Näitähän sattuu", sanoin ja olin tyytyväinen ettei alumiinivanne mennyt pilalle. Pian huomasin myös, että vaihteisto vuotaa öljyä. "Pikkujuttu", ajattelin, "opinpahan tekemään pieniä korjauksia". Olin iloinen, koska ajattelin päässeeni kaikkiaan melko vähällä. Yksinkertaisesti vain kieltäydyin ajattelemasta vakuutus- 2800 dollarin vuosimaksua tai veroihin ja rekisteröintimaksuun uppoavaa 600 taalaa. Todellisuus iski vasta katsastuskonttorilla: leima kilpistyi vaihtokunnossa oleviin etujaruihin. Lisäksi epätasainen tyhjäkäynti enteilee sytytyskasetin menoa enkä edes halua ajatella, miten se vaikuttaa edessä olevan päästötestin tuloksiin. Amerikassa kaikki on suurta, myös autokauppojen oppirahat.

Vaikka näiden maksujen valossa pitäisi ajatella, että autokauppojen onnellinen tähtitaivas taisi sittenkin olla pilvien peitossa, olen silti tyytyväinen hankintaani. Sitä paitsi, jos koti-ikävä iskee, voin mennä autooni istumaan, ja tuntuu kuin olisin kotona! Jälkikäteen ajateltuna perinteinen lentolippu olisi sittenkin taitanut olla avo-Saabia halvempi vaihtoehto.

*Antti Koskenrouta
antti.koskenrouta@legenda.fi*